

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCCLXXIX. Dives à parasito sacrilego reus caedis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

sim? Isto modo levissimis quoque causis expellemur, & utcunque delicatis visum fuerit, testamenta perdemus. Abdicas. Amavi? potavi? & fortasse ista donasti. Tanti supplicii quod crimen est? Non indicas, inquit, quid locutus sis. Finge nolle: licet. Magistratus non exigit, patria non exigit, si proditorem putas, accusa. Sunt quædam secreta, iudices, & animi parentum imperiis vacant.

CCCLXXIX.

Dives à parasito sacrilego reus cædis.

Pauper & dives inimici. dives pauperem quodam tempore cum uxore occisum, adulterii crimine in publicum abjecit. Postea dimissus ab eo parasitus in sacrilegio deprehensus, è lege tortus, inter alia dixit, à divite pauperem illum inimicum injuria occisum. Dives cædis reus est.

DECLAMATIO.

REo cædis quid objicitur? petulantia, improbitas, circumscriptio? Ista ne pauper quidem objecit: nec potuit latere anteacta vita sub ejusmodi inimico, quem usque eo vehementem dicitis, ut mea manu esset jugulandus. Sed inimicum occidi. Quem? pauperem, qui nihil in curia, ¹ nihil in concione poterat. Inimici sunt ex pari. Sed puta inimicum fuisse, statim ad cædem confugiendum est? verborum contentiones armis finiuntur? etiam hostibus parcitur. Cæsar Catoni voluit ignoscere. Deinde mea manu occido. ² Tam efferati animi sum? non venenum est, non percussor, & dives sum? Deinde cum uxore? ne illi quidem parco. Deinde quemadmodum rapio? de publico? non clamat, non Quiritum fidem invocat? & tanti facinoris parasitum conscium advoco, & eundem postea ejicio: non timeo indicem? Quemadmodum ergo, inquit, uxorem corripit? alieni facti rationem à me exigit. Quis scio an

¹ Nihil in contentione.] Malim, concione. Pithœus.

² Tam efferati animi.] Vet. cod. affecti. Idem.

an hoc genere vindicare se voluerit, qui aliter, non poterat? Pauper, inquit, fuit. Quasi tantum pretiis mulieres corrumpantur, præsertim divites: imo illecebris & blanditiis magis capiuntur. Utrique si quis domesticorum adjuvit, per parasitum factum: & ideo ejectus, ideo à nullo receptus, quod eum læsisset, à quo liberalissime exceptus est. At enim dixit parasitus. Primum unus testis est; deinde parasitus. Tortus dixit. Eo minus credo; mentiuntur plerunque torti. Deinde hic habuit mentiendi causam, quod expulsus est, quod sacrilegium propter inopiam admisit. Astiti præsens: inde ille exarsit validius & fefellit: hinc reus factus sum.

CCCLXXX.

CruX scripta servo non danti venenum.

DE INJUSTO SUPPLICIO TRIBUNOS APPELLARE LICET. Æger à servo, cui libertatem scripserat, venenum petit: nolenti dare, crucem scripsit. Hæredes volunt supplicium sumere, servus appellat Tribunos.

DECLAMATIO.

Testamento, inquit, cautum est. Ideo Tribuni cognoscunt, non utrum scriptum, sed quare scriptum sit. CruX scripta est: quare? quid commisit? antea actam vitam scrutemur. Video illi prius libertatem fuisse scriptam. Quid igitur tam subito peccavit? nunquid venenum dare domino voluit, quo citius libertate frueretur? in contrarium incidi, non periclitaretur, si dedisset. Petenti, inquit, domino non dedit.

SERMO.

Questio an omnibus imperiis parendum, ¹ an egro, an huic imperio: hic primum non debuisse: deinde non potuisse parere: ultima supplicii figuratio, sub eiusmodi titulo.

CCCLXXXI.

¹ *An egro? an huic imperio.*] Forte: *an egri?* Gronov.